

Dosarul nr. 2ra-1899/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Centru (jud. T. Prutean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

judecătorii:

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Domna Țeli,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni împotriva Domnei Țeli cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Domna Țeli și s-a menținut hotărârea din 22 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 3 aprilie 2017 Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Domnei Țeli cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la data de 10 octombrie 2014 Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, în calitate de asigurător și Vladimir Papazov, în calitate de asigurat, au încheiat contractul de asigurare RCAI, fiind eliberată polița de asigurare a răspunderii civile auto nr. RCAI- 001138236.

La data de 20 iulie 2015 în mun. Chișinău s-a produs accidentul rutier cu implicarea autovehiculului xxxxx, cu numărul de înmatriculare xxxxx condus de Domna Țeli și autovehiculul xxxxx, cu numărul de înmatriculare xxxxx condus de Diana Gurdis.

A menționat că, conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03070573 din 20 iulie 2015, vinovată de producerea accidentului rutier, a fost recunoscută Domna Țeli.

Totodată, a relatat că, în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, a achitat păgubitelui despăgubirea de asigurare pentru daunele cauzate, în sumă de 2 300 de lei, fapt confirmat prin dispoziția de plată nr.1913 din 20 noiembrie 2015. Din răspunsul nr.06/1-1-5885 din 2 noiembrie 2016, furnizat de Agenția Națională Transport Auto, rezultă că autovehiculul xxxxx, cu numărul de înmatriculare

xxxxx condus de către Domna Țeli la momentul producerii accidentului, lipsește din baza de date al Sistemului Informațional Automatizat de evidență și căutare a programului „Autotest”.

În aceste circumstanțe, Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni a expediat în adresa pârâtului o reclamație cu solicitarea de achitare a sumei pretinse, în ordine de regres, dar nu a fost recepționată.

Luând în considerație că litigiul apărut nu a putut fi soluționat pe cale amiabilă, Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Reclamanta a solicitat încasarea datoriei în mărime de 2 300 de lei și cheltuielilor de judecată formate din cheltuieli cu titlu de asistență juridică în mărime de 1 500 de lei și cu titlu de taxă de stat în sumă de 270 de lei.

Prin hotărârea din 22 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni a fost admisă. S-a încasat de la Domna Țeli în beneficiul Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni suma de 2 300 de lei. S-a încasat de la Domna Țeli în beneficiul Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni suma de 1 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 270 de lei cu titlu de taxa de stat.

Prin decizia din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Domna Țeli și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La data de 17 iulie 2018, Domna Țeli a declarat recurs împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, consideră hotărârile instanțelor ierarhic inferioare neîntemeiate și emise cu încălcarea legislației în vigoare.

În opinia recurentei argumentele intimatului cu referire la Regulile de inspecție tehnică periodică a autovehiculelor și remorcilor acestora, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1047 din 8 noiembrie 1999 sunt neîntemeiate, deoarece acestea nu sunt aplicabile speței reieșind din faptul că autovehiculul nu este înmatriculat în Republica Moldova.

Totodată, a specificat că neîntemeiate sunt și referirile instanței privitor la hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 16 decembrie 2013 și a avizului consultativ al Curții Supreme de Justiție cu privire la repararea prejudiciului rezultat prin contravenție din 11 noiembrie 2013.

Recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral

Prin referința depusă la data de 28 septembrie 2018, Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni a solicitat ca recursul declarat de către Domna Țeli să fie considerat inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 25 aprilie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 17 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Domna Țeli, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Domna Țeli, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Domna Țeli.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu